Historia szkoły [1]

Szkoła Podstawowa w Biskupicach Ołobocznych ma bardzo bogatą i długą historię. Pierwszym znanym dokumentem odnoszącym się do historii tej placówki jest kronika szkoły napisana w języku niemieckim. Zawiera ona bardzo cenne informacje. Oto jej fragment: „Tutejsza szkoła została zbu-dowana w 1840 roku. Dawniejsza szkoła była zbudowana nieco na zachód w zachodniej części ogrodu owocowego. Od 1840 r. Byli następujący nauczyciele czynni w tej szkole: Gardo 1840 – 1841, Wysoczyński 1843- 1848. Ten ostatni brał udział w powstaniu 1848, został dyscyplinarnie zwolniony, a na jego miejsce w 1850 r. powołano Ignacego Jakubowskiego, który pozostał tam do 1853r.”
Jednak czasami zdarzało się, np. w roku 1900, że przez pół roku musiał sam uczyć aż 236 dzieci jeden nauczyciel – niejaki pan Skrzypczyński.
Ponieważ liczba dzieci wzrastała, władze szkolne postanowiły pobudować drugi budynek szkolny na starym boisku szkolnym. Miało to miejsce w 1908 r. Wtedy też ustanowiono trzeci etat nauczycielski.
Ogromnym przełomem w historii tutejszej szkoły, jak i całej naszej ojczyzny, było odzyskanie niepodległości. Fakt ten został również odnotowany w kronice i – co najważniejsze – wreszcie w języku polskim, który triumfalnie wkroczył do szkół: „Polska powstaje, dzwon wolności dzwoni! Z chwilą upadku Niemiec wybiła dla miłej ojczyzny godzina wolności. Inspektorzy szkolni, którzy nie chcieli tej [...nieczytelne] zrozumieć, zostali usunięci, a język, śpiew polski zabrzmiał w szkołach polskich.”
W wolnej Polsce nowy rok szkolny rozpoczął się 17 maja. W szkole w Biskupicach Ołobocznych naukę podjęło 260 dzieci, które uczył z powodu braku sił nauczycielskich aż do 1 września tylko jeden nauczyciel. Później kolejno grono pedagogiczne się powiększało. Funkcjonowała wówczas szkoła czteroklasowa, która prężnie działała aż do kolejnej katastrofy dziejowej – II wojny światowej. Podczas okupacji niemieckiej budynek szkolny przeznaczono na kwatery wroga.
Jego losy podobnie jak i całej naszej ojczyzny, były dramatyczne. Został doszczętnie splądrowany. Podczas wojny tutejsi nauczyciele prowadzili tajne nauczanie. Jedną z nich była pani Okrucińska, która częściowo nauczała w domu ucznia lub przyjmowała uczniów do siebie, narażając się na okrutne represje ze strony wroga.
Wreszcie nadszedł rok 1945. Dnia 26 stycznia po raz ostatni widziano żołnierza niemieckiego w tutejszej osadzie.5 lutego ówczesny kierownik szkoły – pan Okruciński – rozpoczął pracę nad uruchomieniem zniszczonej placówki. Zniszczenia były duże, zwłaszcza jeśli chodzi o ogrodzenie szkoły. Budynki szkolne mniej ucierpiały, prócz okien i pieców. Znikł zupełnie sprzęt szkolny. Po ciężkiej pracy udało się zorganizować ławki i oddać do użytku dwie sale lekcyjne. Po wojnie do szkoły zostało zapisanych 208 uczniów, których poziom był bardzo różny. Według posiadanych wiadomości podzielono ich na cztery klasy, pracę zaczęło zaledwie dwóch nauczycieli. Naukę rozpoczęto 27 lutego, zakończono 21 lipca – tak minął pierwszy rok szkolny w wolnej Polsce.
W kolejnych latach przybywało klas, nauczycieli, placówka rozwijała się, mimo że warunki lokalowe były w dalszym ciągu dość trudne. Dopiero po wielu latach udało się zmodernizować placówkę.
Po 157 latach stary budynek szkolny został przebudowany i powiększony o nową część. Całość oddano do użytku w 1997 roku. Obecnie w pięknym, nowoczesnym obiekcie znajduje się pięć klas lekcyjnych, sala zabaw RADOSNA SZKOŁA, sala gimnastyczna, pracownia komputerowa, sala przedszkolna, pokój nauczycielski, sekretariat, kuchnia, stołówka, kilka pomieszczeń gospodarczych, kotłownia. Funkcjonują tu także dwie biblioteki: szkolna i wiejska. Szkoła dysponuje dużymi, przestronnymi korytarzami, nowoczesnymi toaletami, dwoma szatniami: dla dzieci młodszych i starszych. Przy szkole znajduje się także duże boisko sportowe.
Na terenie szkolnym powstał także plac zabaw dla dzieci, z którego chętnie korzystają nasi naj-młodsi uczniowie. W roku 2009 wszystkie stare, zniszczone sprzęty zostały zdemontowane, a w ich miejsce zamontowano nowoczesny, w pełni bezpieczny zestaw do zabaw dla najmłodszych. Plac wokół szkoły jest zagospodarowany i obsadzony zielenią.
Wszyscy pracownicy szkoły dbają o jej dobry wizerunek, współpracują ze środowiskiem lokalnym, w którym szkoła odgrywa bardzo ważna rolę. Organizowane wspólnie imprezy typu: festyny rodzinne, dożynki wiejskie, jasełka bożonarodzeniowe i inne cieszą się dużą popularnością przyczyniają się do promocji szkoły w najbliższym środowisku i okolicy.
Ważnym wydarzeniem, które na trwałe zapisze się w historii naszej szkoły, jest uroczyste nadanie szkole imienia i przekazanie sztandaru. Dzień 17 listopada 2011r. z pewnością na długo pozostanie w naszej pamięci. Jesteśmy zaszczyceni z nadania naszej placówce imienia Orła Białego. Patron na-pawa nas dumą i zobowiązuje do kultywowania pięknych tradycji narodowych.

[2]

Source URL: https://spbiskupice.noweskalmierzyce.pl/pl/strona/historia-szko%C5%82y

Links:
[1] https://spbiskupice.noweskalmierzyce.pl/pl/strona/historia-szko%C5%82y
[2] http://spbiskupice.noweskalmierzyce.pl/#